

- ся да уловятъ Иисуса съ измамъ, и да го
5 убійтъ. Но думажъ: Да не е въ праздни-
никъ-тъ, за да не стане мълва между
народъ-тъ.
- 6 ^а А Иисусъ като бѣше ^{въ} Виваніѣхъ, въ
7 домъ-тъ на Симона прокаженнаго, При-
стѣжи при него жена която имаше ^{съ} сждо
алавастренъ много сждо миро, и възли-
ваше ^{го} на главъ-тъхъ му като бѣ сѣднѣлъ
8 на грѣбезъ-тъхъ. ^а А ученици-тъхъ му, като
видѣхъ ^{това}, възнегодовахъ и думажъ:
9 За какво тая пагуба? Защото това миро
можаше да ся продаде на голѣмъ цѣнѣхъ,
10 и да ся раздаде на сиромасы-тъхъ. Но Ис-
усъ позна ^{това} и рече имъ: Защо доса-
ждате на женъ-тъхъ? защото добръ рабо-
11 тѣхъ стори на мене. Защото ^{сиромасы-тъхъ}
всякого имате съеъ себе си, а ^{мѣ} мене вся-
12 кога нѣмате. Защото тя като възлія това
миро на тѣло-то ми, стори го за погребѣ-
13 неніе-то ми. Истинъ ви казувамъ: Дѣто
и да ся проповѣда това евангеліе по вси-
14 кий-тъхъ свѣтъ, ще ся казува за неинъ
спомень и ^{това} което ты стори.
- 14 ^а Тогази единъ отъ дванадесеть-тъхъ, на-
рицаемый ^а Иуда Искариотскій, отиде при
15 пръвосвященниці-тъхъ, и рече: ^а Какво ще
ми дадете, и азъ ще ви го прѣдамъ? И тѣ
16 му прѣдложихъ тридесеть сребреници.
17 И отъ тогази търѣше благоврѣміе да го
18 прѣдаде. ^а И въ первый-тъхъ день на <sup>празд-
никъ-тъхъ</sup> на бесквасны-тъхъ ^{хлѣбове} дойдохъ
ученици-тъхъ при Иисуса, и рекохъ му: Дѣ
19 ищешъ да приготвимъ да ядешъ пасхъ-
20 тѣхъ? И той рече: Идѣте въ градъ-тъхъ при
еликого си, и речѣте му: Учитель-тъхъ ка-
зува: Врѣме-то ми е близу; у тебе ще
19 направѣхъ пасхъ-тъхъ съ ученици-тъхъ си. И
сторихъ ученици-тъхъ както имъ повелѣ
Иисусъ и приготвихъ пасхъ-тъхъ.
- 20 И ^а когато станъ вечеръ, сѣднѣлъ бѣ
21 на грѣбезъ-тъхъ съ дванадесеть-тъхъ. И като
идѣхъ тѣхъ, рече: Истинъ ви казувамъ, че
22 единъ отъ васъ ще мя прѣдаде. И ^{тѣ}
оскѣрбени тежко начнѣхъ всякой единъ
отъ тѣхъ да му казувать: Да не бы да
23 съмъ азъ, Господи? А той отговори и рече:
24 ^а Който затопи съ мене рѣкъ-тъхъ си
въ блудо-то, той ще мя прѣдаде. Сынъ
человѣческій отхожда, ^а както е писано
за него; ^а горко на тогози чловѣкъ,
чрѣзъ когото Сынъ чловѣческій ще бѣ-
де прѣдаденъ; добръ бы было на тогозъ
- 25 чловѣкъ, ако не бы ся родилъ. И от-
вѣща Иуда, който го прѣдаде, и рече: Да
ли съмъ азъ, Учителю? Казува му: Ты
рече.
- 26 ^а И когато ядѣхъ, ^а азъ Иисусъ хлѣбъ-тъхъ,
и благослови и прѣломи ^{го}, и даваше на
ученици-тъхъ, и рече: Земѣте, яждте; ^а това
27 е тѣло-то мое. И зѣ чашъ-тъхъ, и благода-
ри, и даде имъ и казуваше: ^а Пийте отъ
28 неижъ всицы; Защото ^а това е моя-та крѣвъ
^а на новый-тъхъ завѣтъ, ^а която ся заради
мнозина излива за прощеніе на грѣхове-тъхъ.
- 29 ^а И казувамъ ви, че отъ сега на татакъ
нѣма да пѣхъ отъ тойзи плодъ на лозъ-
30 тѣхъ, ^а до онзи день, когато го пѣхъ новъ
съ васъ въ царство-то на Отца моего.
- 30 И ^а като испѣхъ пѣснь, излѣзохъ на го-
рѣ-тъхъ Елеонскъхъ.
- 31 Тогази казува имъ Иисусъ: ^а Веинца вы
^а ще ся соблазните въ мене тѣжи ноцъ;
защото е писано: ^а Ще поразѣхъ пастыръ-
тѣхъ, и ще ся распрѣснѣхъ овцы-тъхъ на ста-
32 до-то. А подиръ въскрѣсеніе-то си, ^а ще вы
33 прѣдварѣхъ въ Галилеѣхъ. А Петръ отговори
и рече му: Ако и всицы да ся соблазнятъ
въ тебе, азъ никога нѣма да ся соблазнѣхъ.
34 Рече му Иисусъ: ^а Истинъ ти казувамъ,
че въ тѣжи ноцъ прѣди да пѣе пѣтель-тъхъ,
35 трижды ще ся отречешъ отъ мене. Казува
му Петръ: Ако стане нужда и да умрѣхъ
съ тебе, нѣма да ся отрекѣхъ отъ тебе: по-
добно рекохъ и всицы-тъхъ ученици.
- 36 ^а Тогази идува съ тѣхъ Иисусъ на едно
мѣсто което ся казуваше Геосиманія; и
казува на ученици-тъхъ: Сѣдѣте тука, доклѣ
37 идъ тамъ да ся помолѣхъ. И като зѣ Петра
и ^а двамата Зеведеевы сынове, начнъ да
38 скѣрби и да тѣжи. Тогазъ имъ казува:
^а Прискѣрбна е душа-та ми до смъртъ;
постоите тука и бѣдѣте будни съ мене.
- 39 И ^а като отиде малко на напрѣдъ, паднѣхъ
на лице-то си, и моляше ся и думаше:
^а Отче мой, ако е възможно, ^а нека мя
замине тая чаша; ^а не обаче както ищъ
40 азъ, но както ^{ищешъ} ты. И идува при у-
ченици-тъхъ, та ги намѣрва заспали, и ка-
зува на Петра: Така ли не можехте единъ
41 часъ да постоите будни съ мене? ^а Будни
бѣдѣте и молѣте ся, да не бы въ иску-
шеніе да влѣзете; духъ-тъхъ е бодръ, а
42 плѣть-та е немощна. Пакъ отиде вторый
пѣтъ, та ся помолѣ и думаше: Отче мой,
ако не е възможно тая чаша да замине

с Мар. 14; 3. Иоан. 11; 1; 2.
12; 3.

з Гл. 21; 17.

д Иоан. 12; 4.

е Вгор. 15; 11. Иоан. 12; 8.

ж Вижъ Гл. 18; 20. 28; 20.

ио Иоан. 13; 33. 14; 19. 16; 5.

к Мар. 14; 10. Лук. 22; 3.

л Иоан. 13; 2. 30.

м Гл. 10; 4.

н Зах. 11; 12. Гл. 27; 3.

о Исх. 12; 6. 18. Мар. 14;

12; Лук. 22; 7.

а Мар. 14; 17 до 21. Лук. 22;

14. Иоан. 13; 21.

ж Исх. 41; 9. Лук. 22; 21.

ио Иоан. 13; 18.

и Исх. 22; Исх. 53; Дав. 9;

26. Мар. 9; 12. Лук. 24; 25;

26. 46. Дтан. 17; 2. 3. 26;

22. 23. 1 Кор. 15; 3.

о Иоан. 17; 12.

л Мар. 14; 22. Лук. 22; 19.

р 1 Кор. 11; 23. 24. 25.

с 1 Кор. 10; 16.

т Мар. 14; 23.

у Вижъ Исх. 24; 8. Лев. 17; 11.

ф Іер. 31; 31.

х Гл. 20; 28. Рим. 5; 15. Евр.

9; 22.

и Мар. 14; 25. Лук. 22; 18.

ч Дѣян. 10; 41.

ио Мар. 14; 26.

иу Мар. 14; 27. Иоан. 16; 32.

к Гл. 11; 6.

лв Зах. 13; 7.

м Гл. 28; 7, 10, 16. Мар. 14;

28. 16; 7.

н Мар. 14; 30. Лук. 22; 34.

ио Иоан. 13; 38.

ю Мар. 14; 32 до 35. Лук.

22; 39. Иоан. 18; 1.

я Гл. 4; 21.

к Иоан. 12; 27.

ж Мар. 14; 35, 36. Лук. 22;

41. Евр. 5; 7.

а Иоан. 12; 27.

б Гл. 20; 22.

с Иоан. 5; 30, 6; 38. Фил. 2; 8.

д Мар. 13; 33. 14; 38. Лук.

22; 40, 46. Евес. 6; 18.